

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 stycznia 2022 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa] – „Sātiņi-S” SIA**

(Sprawa C-238/20) <sup>(1)</sup>

**[Odesłanie prejudycjalne – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 17 – Prawo własności – Dyrektywa 2009/147/WE – Rekompensata za szkody wyrządzone w akwakulturze przez dzikie ptaki chronione na obszarze Natura 2000 – Rekompensata w kwocie niższej niż wartość rzeczywiście poniesionych szkód – Artykuł 107 ust. 1 TFUE – Pomoc państwa – Pojęcie „korzyści” – Przesłanki – Rozporządzenie (UE) nr 717/2014 – Zasada de minimis]**

(2022/C 119/14)

Język postępowania: łotewski

### Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

### Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Sātiņi-S” SIA

Przy udziale: Dabas aizsardzības pārvalde

### Sentencja

- 1) Artykuł 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by przyznana przez państwo członkowskie rekompensata z tytułu strat poniesionych przez podmiot gospodarczy w wyniku zastosowania na obszarze sieci Natura 2000 środków ochronnych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa była znacznie niższa od wartości rzeczywiście szkody poniesionej przez ten podmiot.
- 2) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przyznana przez państwo członkowskie rekompensata z tytułu strat poniesionych przez podmiot gospodarczy w wyniku zastosowania na obszarze sieci Natura 2000 środków ochronnych na podstawie dyrektywy 2009/147 stanowi „pomoc państwa” w rozumieniu tego postanowienia, jeżeli spełnione są pozostałe przesłanki dotyczące takiej kwalifikacji.
- 3) Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 [TFUE] do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy rekompensata taka jak opisana w pkt 2 sentencji niniejszego wyroku spełnia przesłanki art. 107 ust. 1 TFUE, przewidziana w tym przepisie rozporządzenia górna granica pomocy de minimis w wysokości 30 000 EUR ma zastosowanie do tej rekompensaty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 262 z 10.8.2020.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Thelen Technopark Berlin GmbH / MN**

(Sprawa C-261/20) <sup>(1)</sup>

**[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Artykuł 49 TFUE – Dyrektywa 2006/123/WE – Artykuł 15 – Wynagrodzenia architektów i inżynierów – Obowiązujące usługodawcę taryfy minimalne – Bezpośrednia skuteczność – Wyrok stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego wydany w toku postępowania przed sądem krajowym]**

(2022/C 119/15)

Język postępowania: niemiecki

### Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Thelen Technopark Berlin GmbH

Druga strona postępowania: MN

**Sentencja**

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozpoznający spór toczący się wyłącznie między jednostkami nie jest zobowiązany, wyłącznie na mocy tego prawa, do odstąpienia od stosowania uregulowania krajowego, które ustala, z naruszeniem art. 15 ust. 1, art. 15 ust. 2 lit. g) i art. 15 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, stawki minimalne wynagrodzenia za usługi architektów i inżynierów, a także przewiduje, że uzgodnienia stanowiące odstępstwo od tego uregulowania są bezskuteczne, z zastrzeżeniem jednak, po pierwsze, możliwości, by sąd ten odstąpił od stosowania tego uregulowania na mocy prawa krajowego w ramach takiego sporu, a po drugie, prawa poszkodowanego w wyniku niezgodności prawa krajowego z prawem Unii do żądania naprawienia wyrządzonej mu z tego tytułu szkody.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 313 z 21.9.2020.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 27 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa – Łotwa) – SIA „Zinātnes parks”/Finanšu ministrija**

(Sprawa C-347/20) (<sup>1</sup>)

**[Odesłanie prejudycjalne – Fundusze strukturalne – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) – Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 – Program współfinansowania – Pomoc państwa – Rozporządzenie (UE) nr 651/2014 – Zakres stosowania – Ograniczenia – Pojęcia „subszybowanego kapitału zakładowego” i „przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji” – Wykluczenie przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji ze wsparcia z EFRR – Zasady dotyczące skuteczności podwyższenia subszybowanego kapitału zakładowego – Data przedstawienia dowodów tego podwyższenia – Zasady niedyskryminacji i przejrzystości]**

(2022/C 119/16)

Język postępowania: łotewski

**Sąd odsyłający**

Administratīvā rajona tiesa

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: SIA „Zinātnes parks”

Druga strona postępowania: Finanšu ministrija

**Sentencja**

1) Artykuł 2 pkt 18 lit. a) rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 [TFUE] należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia, czy spółka znajduje się „w trudnej sytuacji” w rozumieniu tego przepisu, wyrażenie „subszybowany kapitał zakładowy” należy rozumieć jako odnoszące się do wszystkich wkładów, które obecni lub przyszli wspólnicy lub akcjonariusze danej spółki wnieśli lub nieodwołalnie zobowiązali się wnieść.